

Frank Dresmé met zijn plattegrond in de Witte de Withstraat.

FOTO CARO BONINK

FRENK IS EEN SITUATIONIST

SOMS ZIJN er dingen die ik niet begrijp. De ene keer ligt dat aan de tegenpartij, want sommige mensen hebben nu eenmaal de intelligentie van een driehoeksmossel, de andere keer aan mijn eigen onvermogen. Dat geeft verder niets; een mens kan nu eenmaal niet alles weten. En er moet wat te raden over blijven, vooral als het om de kunst gaat. In de kunst is het soms goed het spoor volledig bijster te raken.

Het was dan ook met een positieve grondhouding dat ik mij verdiepte in het werk van Frank Dresmé, een jonge kunstenaar die vorige week met fraaie cijfers slaagde voor de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht.

Frank heeft zijn afstudeerproject 360° gedoopt, en dat leek me een adequate benaming voor wat het is: vier mapjes met plattegronden die elk een kwart van Amsterdam vertegenwoordigen. Het zijn, begreep ik, 'psycho geografische kaarten'. 'Met deze kaart kunt u op reis zonder bestemming. Weet dat foute keuzes niet bestaan. De kaart is een ingang, geen richtlijn. De weg is blanco en u kleurt hem in.'

Ik keek naar de kaarten en krabde eens op mijn achterhoofd. De plattegronden zien er prachtig uit, maar ik kon er geen touw aan vastknopen. Ik zag geen straten, wegen en pleinen, maar foto's van bruggen, gebouwen en verkeersborden, schetsen van trappetjes, hekken en lantaarnpalen, en af en toe een naam: Koosje Mazirel, Roxanna Kapsalon of Billardfabriek Wilhelmina. Sommige dingen herkende ik, zoals een tekeningetje van de poort van het Wertheimpark, het muziekpaviljoen

in het Vondelpark of een kunstwerk in de Wibautstraat. Maar wat ik er verder mee moest? Joost mocht het weten.

Toch liet het me niet los. Ik pakte de plattegronden er nog eens bij en ontdekte dat ze allemaal hun eigen logo hebben, die ook op buttons staan afgebeeld. En op de achterkant stonden de straatnamen waaruit de routes zijn opgebouwd. Met open mond staarde ik naar de wirwar van grafische te-

'GASTEN DIE MET DE KAART VAN LONDEN DOOR PARIJS LIEPEN'

kens. Waarom zou ik niet eens proberen in de voetstappen van de maker te treden?

Ik belde Frank en maakte een afspraak. Hij was net een vloer aan het leggen in zijn nieuwe huis aan de Witte de Withstraat, dus we gingen direct de straat op. En op het terras van café Thuys in de De Clercqstraat deed Dresmé (Heemskerk, 1982) zijn verhaal. "Ik heb geen enkel oriëntatievermogen en met plattegronden of stratenboeken kan ik absoluut niet overweg. Alles lijkt op elkaar, het overzicht ontbreekt. Ik ging me verdiepen in de geschiedenis van kunstenaars die met cartografie bezig zijn geweest en zo ontdekte ik de situationisten. Dat waren gasten die in de jaren zestig met een kaart van Londen door Parijs liepen, gewoon om de boel te ontregelen en te kijken op welke plekken ze terecht zouden komen."

Hij keek me veelbetekenend aan en zei: "Om m'n eigen plattegrond te maken, had ik een route nodig. Ik bedacht me dat de vier vrienden die ik in Amsterdam heb, allemaal in een ander deel van de stad wonen, en toen ben ik gaan lopen. Niet met het stratenboek, maar op mijn gevoel. Onderweg maakte ik foto's en schetsen van de dingen die me opvielen. Voornamelijk details. Niet dat grote gebouw, maar de prullenbak die ervoor staat. Tramleidingen. Rare bordjes. En van de rommel die ik op straat vond, maakte ik weer letters."

Hij vouwde een kaart open en keek verliefd naar de collage van beelden. "Wat het praktisch nut is, weet ik niet. Het zijn persoonlijke kaarten. Maar voor iedere beeldend georiënteerde Amsterdamer is het interessant om op deze manier naar de stad te kijken. Als je van wandelen houdt, kun je hiermee een leuke middag hebben. En ik kan nu zonder te verdwalen de huizen van mijn vrienden vinden."

Zijn toekomst staat hem nog niet helder voor ogen. "Ik heb nu een soort eigen bedrijfje, waarmee ik logo's en huisstijltjes ontwerp, en misschien dat ik met vrienden daarin verder ga. Verder verkoop ik af en toe een schilderijtje. Ik zie wel."

Met dromerige ogen staarde hij in de verte, en ik kreeg zomaar het gevoel dat we nog wel eens vaker van hem zullen horen.

Frank Dresmé, onthoud die naam.

FRENK DER NEDERLANDEN
e-mail: frenk@parool.nl

Voor beginners

Gemiddeld niveau

8					5	1	6
---	--	--	--	--	---	---	---

			6			
--	--	--	---	--	--	--

Geen zin in plan

... van de stad